

[Jensen (Gørding).]

met en grundigere Undersøgelse, end man maa formode har været Tilfældet efter de Udtalelser at dømme, som det ærede Medlem fremsatte nu ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget. Paa Sp. 2691 udtalte det ærede Medlem saaledes, at han kunde ønske en særlig Lov om Kvaksalverne, en særlig Lov, der fastsatte Pligter, Ansvar og Rettigheder for Kiropraktorer, fordi disse har en ikke ringe Uddannelse. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvorfra han har denne Viden, og hvori denne Uddannelse bestaar. Saa vidt mig bekendt findes der ikke her i Landet Læreanstalter for Kiropraktorer.

Det ærede Medlem anførte saa Tilfældet, som et tidligere Medlem af dette høje Ting fremdrog i Samlingen 1931—32, om den lamme Dreng. Ja, den Slags Tilfælde kan man finde i Tusindvis i Litteraturen, men hvad beviser det? Det beviser, at Lidelsen har været af nervøs Art, og nervøse Lidelser helbredes nu engang paa mange Maader, ogsaa ofte uden Behandling, ja, trods Behandling. Om disse Fænomener vil det ærede Medlem kunne faa mange interessante Oplysninger i Invalideraadets Arkiv.

Jeg finder ogsaa det ærede Medlems Udtalelse om, at der findes Læger, som mere ser paa at faa fyldt Tegnebogen end at bringe lidende Medmennesker Hjælp, utilbørlig. Denne Udtalelse staar dog formentlig for det ærede Medlems egen Regning og er vel ikke egentlig fremsat af ham i hans Egenskab af Ordfører for Venstre.

Senere anfører det ærede Medlem, at Kiropraktorerne nu har 20 Klinikker her i Landet med en 70 000—80 000 Konsultationer om Aaret. Da Kiropraktorerne Honorar saa vidt mig bekendt er 4 Kr., med Rabat 20 Kr. for 6 Gange, og Sygekasselægerne Honorar som bekendt er 2 Kr. 55 Øre pr. Konsultation, ja, saa forstaar jo de fleste, med hvilken Berettigelse det ærede Medlem fremstillede Lægerne som pengegriske og Kiropraktorerne som Samfundets Velgørere, der kun arbejder af ideelle Grunde, for at lindre deres Medmenneskers Lidelser, ganske vist med en gennemsnitlig Aarsindtægt paa omkring 15 000 Kr. efter det ærede Medlem Hr. Julins Tal. Naar man saa endelig husker, at efter den nye Lægeansvarlighedslov forlænges Lægerne Uddannelsestid til mindst 14 Aar, og naar man endvidere tager den stærke Sortering, som nu i en Aarrække har fundet Sted inden for det medicinske Studium, i Betragtning, mon der saa ikke var Grund til at

mene, at Lægerne burde nyde ogsaa i dette høje Ting nogen Beskyttelse, i Stedet for at man, som det ærede Medlem Hr. Julin forsøger at gøre det, fremstiller Lægestanden som delvis korrupt, medens de Folk, kommende fra alle Samfundsklasser, der anskaffer sig en Knubsemaskine i fine Lokaler og med stor Reklame, fremstilles som Meneskedens sande Velgørere? Jeg spørger i al Beskedenhed det ærede Medlem Hr. Julin: Er det alligevel ikke at vende det hele paa Hovedet? For Fuldstændighedens Skyld bør jeg maaske tilføje, at jeg i de snart 35 Aar, jeg har praktiseret, saa vidt mig bekendt intet udestaaende har haft med nogle af de Herrer og Damer Lægpraktikanter, som det ærede Medlem Hr. Julin benævner dem. Jeg ønsker dem heller ikke i Fremtiden noget ondt. Verden vil nu en Gang bedrages, men engang vil dette Stykke Middelalder vel ogsaa forsvinde.

Jeg vil endelig til Slut henstille til den højtærede Minister, at der tages varligt paa en Del gamle Specialister, som maaske nu ikke er anerkendte, og ligeledes, at unge Læger, som faar et Aars tvungen Hospitalstjeneste, før de maa praktisere, faar Dispensation, hvis de skal vente paa Hospitalsuddannelsen. Ligeledes kunde jeg ønske at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at en noget udvidet Adgang til at opnaa Specialistuddannelse tiltrænges, i Fald der ikke skal begaas Uret mod dem, der savner Forbindelser.

Endelig til Slut vil jeg gerne paa mine egne, paa min Stands, og jeg tror ganske sikkert jeg tør sige, paa langt den største Del af det danske Folks Vegne, takke den højtærede Minister og den høje Rigsdag for Loven, som den nu bliver formet. Den vil sikkert blive vel modtaget saavel af Lægerne som af Befolkningen.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker Udvalget, fordi det har kunnet tiltræde Forslaget. Jeg skal blot til det ærede Medlem Hr. Julin sige, at naar det ærede Medlem brugte det Udtryk, at Fler-tallet i Udvalget havde været Ministeren følgagtigt, saa er det ikke helt nøjagtigt. Saa vidt jeg ser, staar der i Betænkningen, at hele Udvalget indstiller Forslaget til uændret Vedtagelse, altsaa, det ærede Medlem gør ogsaa dette. Det havde jo staaet det ærede Medlem frit for at stille alle de Ændringsforslag, det ærede Medlem ønskede. Men jeg tager det Forhold, jeg her har nævnt, som Udtryk for, at Forslaget nu er i en saadan Stand, at vi med god Samvittighed kan vedtage det.